

ORAI

Bobų vasara baigėsi, mūsų žemę ir mus, jos gyventojus, vėl ėmė merkti rudeniškas lietutis.

Sinoptikai sako, kad šiomis dienomis lis daugelyje šalies rajonų. Šią naktį termometro stulpelis rodys nuo 6 iki 11, kitą - nuo 3 iki 8 laipsnių šilumos. Dienomis oro temperatūra turėtų pakilti iki 12 - 17 laipsnių šilumos.

KALENDORIUS

Nuo antradienio iki antradienio

Šiandien saulė tekėjo 7 val. 17 min., leisis 19 val. 01 min.

Dienos ilgumas 11 val. 44 min. Iki kito antradienio diena sutrumpės 31 min.

Šiandien mėnulio jaunatį 0 val. 12 min. pakeitė priešpilis.

Vardadieniai, datos, šventės

Antradienis

Gabrielius, Michalina, Mykolas, Rapolas.

Trečiadienis

Bytautė, Jeronimas, Sofija, Žymantas.

Ketvirtadienis

Benigna, Mantas, Mintė, Remigijus, Teresė.

Tarptautinė muzikos diena.

Penktadienis

Eidvilas, Gervydas, Getautė, Modestas.

Policijos diena.

Šv. Angelų sargų diena.

Šeštadienis

Alanta, Evaldas, Kristina, Milgintas.

Sekmadienis

Auksuolė, Edvinas, Eivydė, Mąstautas, Pranciškus (Pranas).

Pirmadienis

Donata, Gilda, Palemonas, Placidus.

Tarptautinė mokytojo diena.

7 LIETUVOS DIENOS

Praėjusį ketvirtadienį vienintelio likusio gyvo Medininkų tragedijos liudininko Tomo Šerno šeimoje gimė pirmasis vaikas - dukrytė. Tomas ir jo žmona Rasa - vienmečiai, jiems po 36 metus.

Lietuvos pramonininkų konfederacija pritaria Vyriausybės reikalavimui, kad smulkūs ir vidutiniai verslininkai įsigytų prekių kilmės dokumentus. Be dokumentų dažnai prekiaujama kontrabandinėmis prekėmis ir tuo žlugdoma normali konkurencija.

Teisininkas Zenonas Juknevičius kreipėsi į Naujosios Sąjungos (socialliberalų) lyderį Artūrą Paulauską, prašydamas iškelti jį kandidatą Panevėžyje vykšančiuose Seimo nario rinkimuose. Toks Z.Juknevičiaus apsisprendimas labai nustebino jo žmoną Konservatorių frakcijos seniūno pavaduotoją Rasą Rastauskienę.

Nuo sausio 1 d. Vilniaus universitete vidurkis, pagal kurį sprendžiama, ar studentui reikia mokėti už mokslą, bus nustatomas ne pagal vienos, o pagal dviejų paskutinių sesijų pažymių vidurkį. Toks sprendimas priimtas paskutiniajame aukštosios mokyklos Senato posėdyje.

Nuo spalio 1 d. į Lietuvą be maito bus galima įvežti nekomercinės ir negamybinės paskirties prekių ne daugiau kaip už 1000 Lt arba teks mokėti ne mažesni kaip 10 proc. maitą.

Graikijoje, konkurse "Misis Visata '98", trečiąją vietą laimėjo trišdešimtmetė vilnietė Ligita Adomavičienė. Pelniusi ir "Misis Turizmas" titulą, Ligita įgijo teisę dalyvauti "Pasaulio modelio" konkurse.

Pirmąsias Eurolygos A grupės rungtynes Stambule Kauno "Žalgiris" rezultatu 84:99 pralaimėjo vietos "Fenerbahce" ekipai.

PASAULIO SAVAITĖ

Po daugiau kaip du mėnesius trukusio plaukimo prancūzas B.Lekomtas, įveikęs 5500 km, perplaukė Atlanto vandenyną ir pasiekė Prancūzijos Bretanės pusiasalį.

Peru Andų kalnuose nuo kelio į tarpekį nuvirtus sunkvežimui, žuvo maždaug 20 juo važiavusių mokinių, kurių amžius nuo 6 iki 12 metų, ir 2 suaugusieji. Nelaimė įvyko sunkvežimui nuslydus nuo kelio į 170 metrų gylį tarpekį.

Iš Graikijos kalėjimo pabėgęs rumunas kalinys paėmė įkaitais keturių asmenų šeimą ir per tiesioginę televizijos transliaciją grasino susprogdinti juos granata. Vėliau bėglys paleido vieną įkaitą, tačiau per policijos šturmą susprogdino granatą. Incidento metu buvo sužeisti 8 žmonės.

Suomija oficialiai pranešė, kad iš šalies išvyko du šnipinėjimu apkaltinti Rusijos diplomatai, kurie rinko "konfidencialią informaciją" apie Europos Sąjungą.

Indijos Andra Pradešo valstijoje per lokomotyvo ir autobuso susidūrimą žuvo 25 žmonės, tarp jų 16 vaikų. Nelaimė įvyko, kai autobusas važiojo per nereguliuojamą sankryžą.

Didžioji Britanija ir Iranas paskelbė atnaujiną diplomatinius santykius po to, kai Irano užsienio reikalų ministras Kamalas Charazis užtikrino Didžiosios Britanijos diplomatijos vadovą Robiną Kulką dėl indų kilmės britų rašytojo Salmano Rušdžio saugumo.

Didžiosios Britanijos ir Irano ginčas kilo 1989 metais, kai Irano dvasinis lyderis ajatola Ruhola Chomeinis kreipėsi į pasaulio musulmonus, ragindamas nužudyti S.Rušdį, kuris savo "Šėtoniškose eilėse" išjuokė pranašą Mahometą. Vien Irano revoliucinis fondas už šio rašytojo galvą siūlė 2,5 mln. JAV dolerių.

Rusijos vyriausybė pranešė, kad ji ruošiasi įvesti stiprių alkoholinių gėrimų gamybos ir pardavimo monopolį.

PO MATAUŠO LAUKAI ATAUŠO

Nors sekmadienį iš pat ryto smarkiai lijo, tačiau į Šv. Mato atlaidus žmonių susirinko daug. Aikštelėse, gatvėse, kie-

muose matėsi daug automobilių su Vilniaus, Kauno, Panevėžio, Šiaulių, net Marijampolės, Klaipėdos numeriais.

Buvę rokiškėnai atvyko susitikti su giminėmis, pažįstamais. Juk žmonių vadinami Mataušo atlaidai nuo senų laikų didžiausia šventė Rokiškyje.

Šv. Mato bažnyčioje nuo 11 valandos buvo atliekami kunigo, kompozitoriaus Gedimino Šukio kūriniai vargonams. Giedojo Šiaulių valstybinis kamerinis choras "Polifonija", 12 valandą - suma.

Pasibaigus sumai, žmonės dar ilgai nesiskirstė, ilgokai stovinio Nepriklausomybės aikštėje, kur savo "kermošavus" saldainius, suvenyrus, ki-

ta tokiai šventei būdinga atributika prekiaavo ne tik rokiškėnai, bet ir atvykėliai iš įvairių Lietuvos vietovių. Vyko net kelios loterijos. Šventė ypač džiaugėsi vaikai.

Užkalbinti tautodailininkai keramikė Marija

ir jos vyras pynėjas Aleksandras Orantai sakė, kad į atlaidus atvyko iš Kauno, pasidžiaugė gražia švente. Rokiškyje jie pirmą kartą, nors po atlaidus Lietuvoje važinėja visą vasarą.

Į Šv. Mato atlaidus žadėjo atvykti ir kitais metais, kai Rokiškis švęs 500 metų jubiliejų.

Orantai sakė, kad iš anksto sukurs ir pagamins keramikos, kitų suvenyrų su mūsų miesto simbolika.

Vėliau rokiškėnai šventę pratęsė kavinėse, aludėse, o dažnas ir savo namuose prie pačių pasigaminto putojančio alučio, moterų paruoštų gardumynų.

Rimantas Jurgelionis

Autoriaus ir Vygando Pranskūno nuotraukos

Į bažnyčią skubėjo pėsti ir ratuoti.

Kaunietis tautodailininkas Aleksandras Orantas į šventę žadėjo atvykti ir kitais metais.

BAUDĄ MOKĖTI ATISISAKĖ

Kiek po aštuntos valandos ryto kartu su Panevėžio visuomenės sveikatos centro Rokiškio filialo gydytoju Mindaugu Puodžiūnu ir gydytojo higienisto padėjėja Jolanta Pročkiene apsilankėme UAB "Prekės visiems" paviljone, kad pasižiūrėtume, ar nenusižengiama prekybos taisyklėms. Medikai pastebėjo nemažai pažeidimų. Turinti patentą rokiškietė Liuda Gudienė prekiaavo faršu ir nerūkytomis dešrelėmis. O tai prekybos taisyklės draudžia. Šiais maisto produktais gali prekiauti tik turintys specialius skerdienos ruošimo cechus. Ponia Liuda Gudienė higienos gydytojų už tokią "saviveiklą" jau buvo įspėta.

Kai gydytojas M. Puodžiūnas pasakė, kad teks mokėti 100 litų baudą, prekyvė pareiškė, kad teisybės ieškosianti "aukščiau" ir baudos nemokėsianti. Gydytojui teko laikinai paimti L. Gudienės patentą. Už panašią prekybą po 50 litų buvo nubaustos rokiškietė Genovaitė Kišūnienė ir Migonių kaime gyvenanti Laima Čeponienė.

Paviljone dirbanti veterinarijos gydytoja Irina Širokina teisinosi, kad jina viena nespėjanti prižiūrėti tvarkos. Deja, higienos specialistai tokiais jos teiginiais abejojo, nes turgavietė nėra labai didelė. Pardavėjai dažniausiai būna tie patys.

Turgavietėje nuo kito šeštadienio numatyta atskirai prekiauti rūkyta ir šaldyta žuvimi, bus pasirūpinta, kad nestig-

tų vietos žmonėms, atnešusiems pieno produktų, kiaušinių.

Ernestas Čižinauskas

Autoriaus nuotrauka

Liuda Gudienė prekybos taisyklės pažeidžia jau nebe pirmą kartą.

PAREIGŪNAI IR PILIEČIAI VIENI KITIEMS PRETENZIJŲ NETURĖJO

Didelio žiūrovų susidomėjimo sulaukė greitojo reagavimo rinktinės "Aras" iš Panevėžio, kinologų, svarsčio kilnotojų pasirodymai.

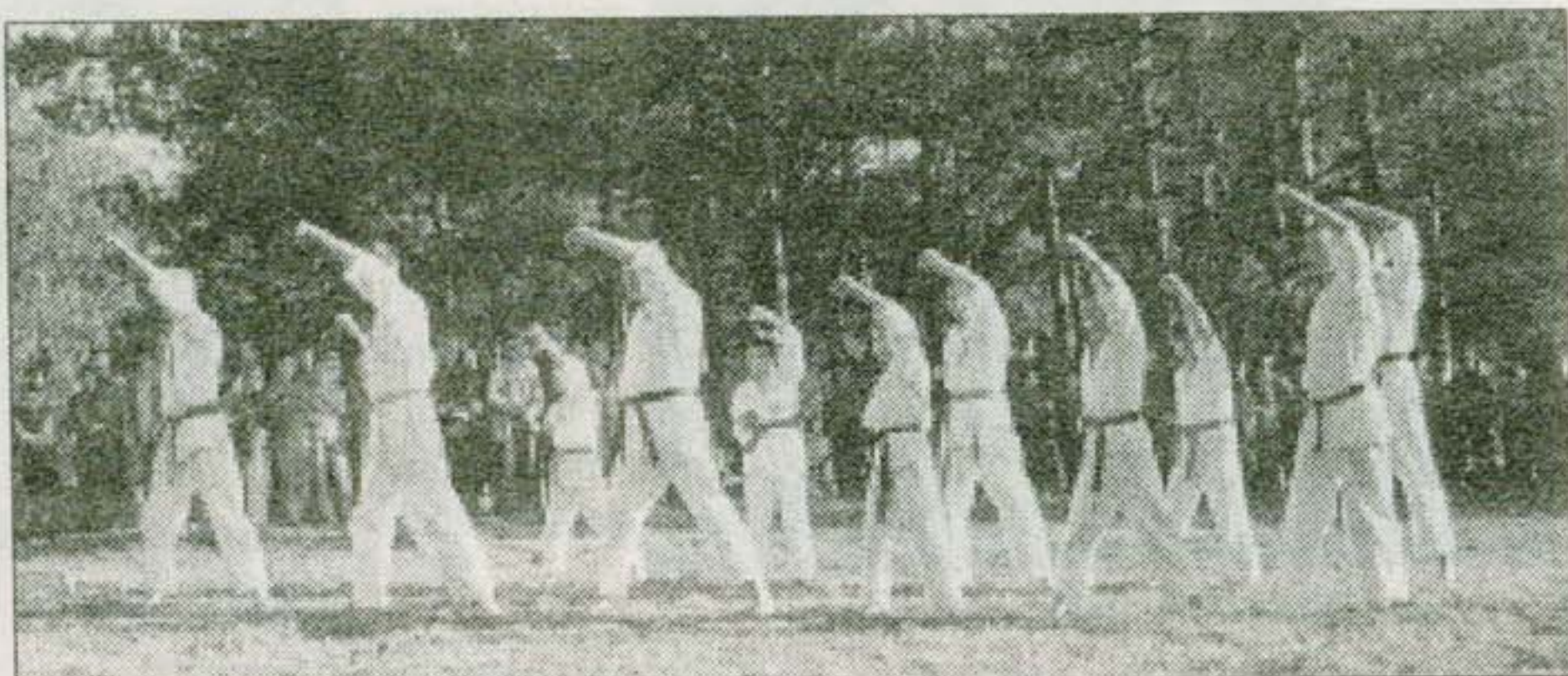
Nuotraukoje: tuojau šiam žmogaus draugui, tarnaujančiam policijoje, bus duota komanda. Šuo užduotį įvykdys be priekaištų.

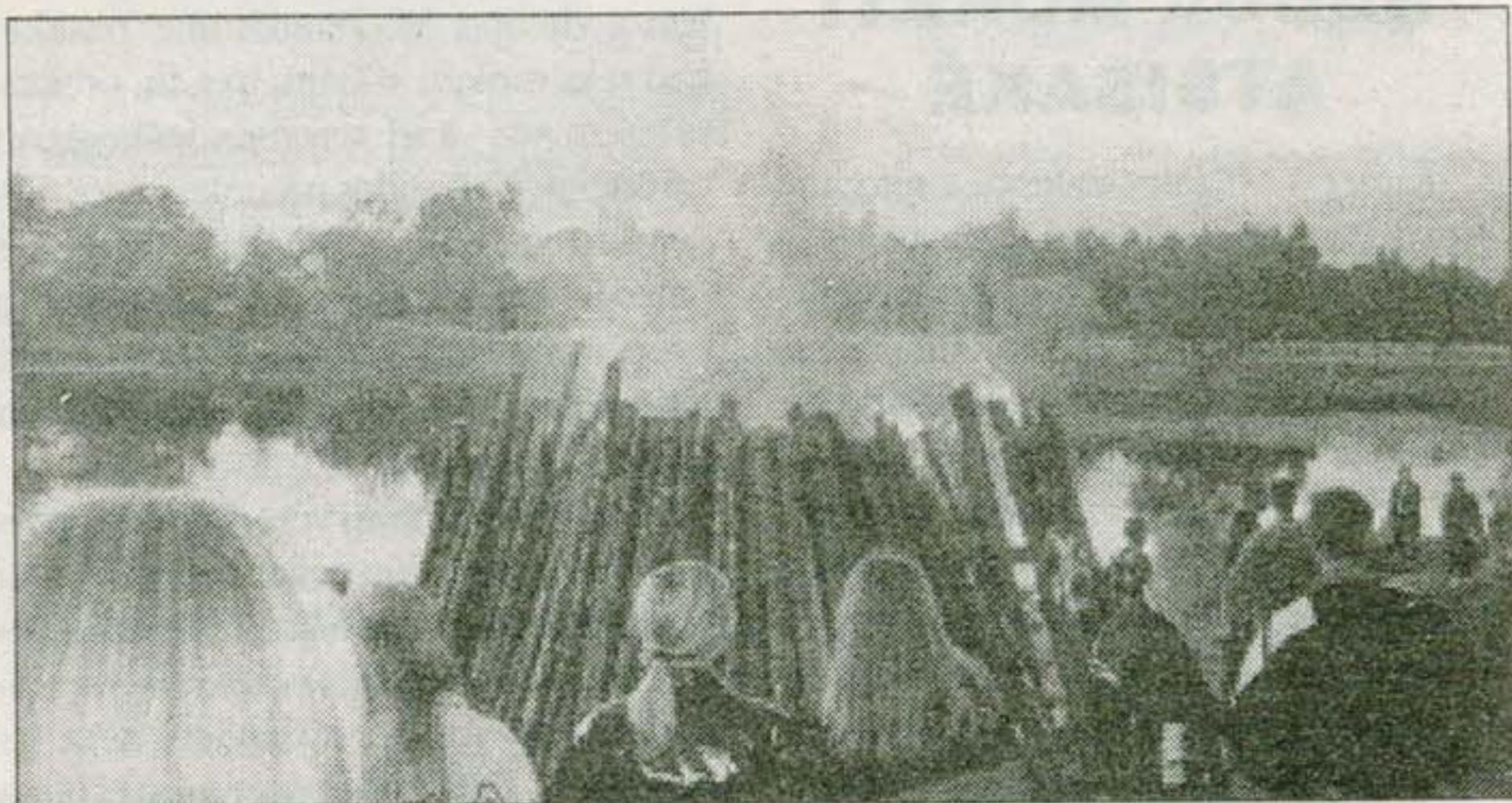
Vaikai, norėję pamatyti, kur ir kas vyksta, lipo ant ugniagesių automobilio, prie ežero pastatytų kopėčių.

Dovanos - įvairių varžybų nugalėtojams ir prizininkams.

Pasirodo Rokiškio "Samurajaus" klubo imtynininkai.

Draugystės laužą uždegė rajono vicemeras A.Slesariūnas ir komisaras S.Meliūnas, o šildėsi visi.

Vygando Pranskūno nuotraukos

Vieni šventė. kiti dirbo savo darbus. Ne vien gerus

Nors penktadienį į policijos ir visuomenės šventę prie Rokiškio ežero susirinko daug uniformuotų pareigūnų ir miesto gyventojų, tačiau dėl to įprastas gyvenimas nenustojo - komisariatai buvo registruojami nusikaltimai, atliekamas operatyvinis darbas ir t.t.

Rugsėjo 25 - ają, penktadienį, į komisariatą kreipėsi S.G., informavęs apie ketvirtadienio vakarą iš kavinės "Krantas" dingusius daiktus. Pareiškimą atnešė ir rokiškietė V.N. Ji pranešė, kad Respublikos gatvėje apiplėštas kioskas, iš kurio kažkas išnešė įvairių maisto prekių. Rokiškietis J.R. informavo apie statybinių medžiagų vagystę Kavoliškyje. Jis ten statosi namą. Šventei prie ežero nesibai-gus, 18 val., Rokiškio Taikos gatvėje įvyko autoavarija. Kavoliškietis V.R., auto-

mobiliu "Audi - 80" sukdamas į kairę (iš pagrindinio kelio į automobilių stovėjimo aikštelę), nepraleido priešpriešiais atvažiuojančio motociklo "Jawa - 350", vairuojamo taip pat kavoliškietės. Sužeistas motociklininkas paguldytas į ligoninę.

Nemažai įvykių užregistruota ir po šventės. Šeštadienį viena jūžintiškė prie malkinės neberado savo dviračio. Rokiškietė R.S. po motokroso Uljanavoje atėjusi prie savo automobilio "Audi - 80", pastebėjo išmuštą priekinių durelių stiklą. Salone nebebuvo magnetolos "Kenwood" ir garso kasetės. Be to, nuo priekinių gro-

Suskambo mobilusis telefonas - kažkas atsitiko ?

Vaikai į taikinį mėtė strėlikes, o Obeliuose peiliu baksnota į nugarą.

telių chuliganai nuėmė "Audi" ženklą. Tą pačią dieną, apie 15 val., 20 - me kelio Rokiškis - Mainėivos - Naujasodė kilometre rokiškietis E.B. automobiliu "Audi - 80" nepasirinko saugaus greičio, nuvažiavo nuo kelio ir apvirto. Vairuotojas paguldytas į ligoninę. Vieną Rokiškio Respublikos gyventoją netikėtai aplankė iš matymo pažįstama moteris. Po jos apsilankymo pasigesta 60 litų.

Rugsėjo 27 - osios ankstų rytą Obeliuose, Dariaus ir Girėno gatvėje, nukentėjo R.B. Jam iš matymo pažįstamas jaunuolis du kartus peiliu smogė į nugarą.

Rugsėjo 28 d. rytą išplėštas spaudos kioskas prie Rokiškio autobusų stoties. Dingo 80 litų ir loterijos bilietai. Policijos pareigūnai ėmėsi tam tikrų priemonių, kad kioskų plėšikus būtų galima kuo greičiau sugauti.

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotraukos

TEATRO RŪMUOSE

Šiandien 22 val. - diskoteka jaunimui.

Spalio 5 d. 18 val. - R.Šilansko ir grupės "Liftas" koncertas.

Spalio 7 d. 16 ir 18 val. - kinofilmas "Godzila".

Spalio 8 d. 18 val. - Giulijos koncertas.

Spalio 9 d. 16 ir 18 val. - kino filmas "Godzila".

22 val. - diskoteka jaunimui.

Spalio 10 d. 16 ir 18 val. - kino filmas "Godzila".

22 val. - diskoteka jaunimui.

KARAS DĖL ŽEMĖS

Dabar jau nieko nebestebina giminaičių ginčai dėl miško, žemės ar kito turto. Dažnai tokiais atvejais ne tik špygomis pasibadoma, bet imamasi ir efektyvesnių veiksmų. Tada tenka kviestis policiją, tampomasi po teismus, pasitelkiami valdininkai, politikai, nepatingima parašyti net pačiam Prezidentui.

Deja, dažnai paaiškėja, kad tie beprasmiškai ginčai nė skatiko neverti. Ypač kai ginčijamasi dėl nė vienai pusei nepriklausančio beveik beverčio turto.

Rokiškio priemiestyje, Pagojėje, yra keliasdešimt arų žemės, kurios tik dalis tinka ganyklai, kita - permirkusi, viksvomis ir krūmais apaugusi pieva. Dėl tos valstybinės miesto žemės jau ne vieną dieną vaidijasi brolis ir sesuo, kurie tuo sklypu naudojami pagal nuomos sutartį. Kelios komisijos ne sykį matavo sklypą. Sugaišta daug laiko, savivaldybės ir seniūnijos valdininkai tą žemę jau žino mintinai.

Paskutinį kartą 4 žmonių komisija buvo nuvykusi Stasio Varno prašymu, nes su ankstesnėmis išvadomis jis nesutiko. Atseit, kodėl jo seseriai Janinai Grigalavičienei paskirtas didesnis ganyklos plotas. Deja, ir šį kartą Stasiui Varnui nepasisekė, nes komisija nusprendė (kalba ne taisyta):

"Kadangi St. Varnas naudoja 46 arų sklypą, J.Grigalavičius (St. Varno sesers vyras - aut. pastaba) - 32 arų, o 7 arų skly-

pas, kurį 1998 m. nugalė St. Varnas, buvo žemėtvarkininko L.Jasinevičiaus skirtas J.Grigalavičiui, be to, jie abu yra III grupės invalidai - neskirti papildomai ganyklos St. Varnui".

Pažymą pasirašė komisijos pirmininkė, savivaldybės kanceliarijos tarnybos juristė L.Kukelienė, Rokiškio miesto seniūno pavaduotojas V.Abarius, mero padėjėja žemės ūkiui J.Jasiūnienė, kraštotvarkos tarnybos ekologas D.Krivas.

Kaip papasakojo V.Abarius, kiti komisijos nariai, panašių skundų susilaukiama kas mėnesį. Yra nuolatinių "klientų", kurie valdininkų duris varsto vos ne kasdien.

Gal ir nevertėjo rašyti apie Stasio Var-

- Vis tiek abiems pusėms neįtiksime, - sakė komisijos nariai V.Abarius ir J.Jasiūnienė.

no ir jo sesers Janinos Grigalavičienės įsisenėjusį konfliktą. Tačiau tiek viena, tiek kita pusė redakcijos darbuotojams skundėsi, kad gali būti nunuodyti galvijai, buvo pasimojuota šakėmis ir t.t. Bet visa tai išspręsti jau policijos, o ne žurnalistų kompetencija.

Gaila, kad senyvi žmonės dėl menkaverčio žemės plotelio turi gadinti nervus ir sveikatą.

Ernestas Čižinauskas
Autoriaus nuotrauka

"KARVUČIŲ" - ŠIMTAS TONŲ

Šiuo metu uždaroji akcinė bendrovė "Rokiškio konservai" superka spanguoles, obuolius, morkas. Už kilogramą spanguolių moka pusketvirto lito.

Bendrovės direktorius Vilius Rabašauskas papasakojo, kad jau supirkta daugiau kaip 30 tonų įvairių uogų. Agurkų, pomidorų daugiausiai pardavė Kėdainių ir Panevėžio rajonų žemdirbiai.

Visa produkcija išpilstoma į stiklainius užsukamais dangteliais. Taip daug patogiau šeiminiukams. Direktorius pasidžiaugė, kad uogienės, daržovių konservai labai geros kokybės - tikrinę inspektoriai nerado jokių technologijos pažeidimų.

"Mūsų produkcija geresnė už importinę. Svarbiausia, kad nenaudojame jokių konservantų. Gal tik prekine išvaizda kiek atsiliekame nuo vengrų, lenkų", - sakė pašnekovas.

Įmonėje nuolat gaminami 5 rūšių saldainiai "Karvutė" su įvairiais priedais. Vien tik šiais metais saldainių planuojama pagaminti šimtą tonų.

Visa produkcija realizuojama šalyje.

Ernis Čižas

PRASIDĖJO KREPŠINIO ČEMPIONATAS

Startavo Lietuvos krepšinio B lygos 1998 - 1999 metų čempionatas. Šiomet lygoje žaidžia 16 komandų, suskirstytų į du pogrupius.

"Rokiškio sūrio" varžovais bus Švenčionėlių "Ridos", Kauno "Politechnikos", Prienų "Sporto mokyklos", Vilniaus "Destatos - Universiteto" ir "Šilumos", Druskininkų "Tobio" bei Marijampolės komandos.

Pirmąsias rungtynes mūsų šaliai penktadienį žaidė Vilniuje su "Šilumos" komanda ir ją įveikė rezultatu 100:75 (44:43).

Taškus pelnė: A.Samėnas 24, G.Kravčenka 21, D.Naprys 15, V.Bimba 14, R.Bimba 13, A.Narkevičius 13.

Šeštadienį namuose pralaimėta pajėgiai Vilniaus "Destutos - Universiteto" komandai 82:96 (40:55). Taškus mūsų šaliai pelnė: A.Samėnas 22, D.Naprys 13, G.Kravčenka 13, J.Ardišauskas 12, R.Bimba 11, E.Kasimovas 6, V.Galubeckas 3, A.Narkevičius 2.

Kitas rungtynes rokiškėčiai namuose žais spalio 2 d. 18 val. su Prienų "Sporto mokykla", o spalio 3 d. 14 val. - su Švenčionėlių "Rida".

Virginijus Lesmanavičius

ULJANAVA ATISISVEIKINO SU MOTOCIKLININKAIS IR BOBŲ VASARA

Šeštadienį Uljanavos trasoje gaudė motorai - vyko paskutiniosios šiais metais šalyje motociklų kroso varžybos. Beje, kartu su sportininkais ir žiūrovais iš Uljanavos bei Lietuvos iškeliavo bobų vasara - kitą dieną dangus aptemo, pliūptelėjo lietus.

Na, o į Uljanavą, nors švietė ir net kaitino saulutė, žiūrovų susirinko ne itin daug. Gal juos atbaidė brangoki bilietai, lauko darbai? Į šį klausimą sunku atsakyti. Užtat į kai kurių žiūrovų nuostabą, kad varžybose dalyvavo tik 31 lenktynininkas ir vos ne visi - iš kaimyninės Latvijos, Rokiškio sporto klubo "Viesulas" vadovas Romas Kišūnas atsakė:

- Lietuviai kroso meistrai išsigando kur kas pajėgesnių Latvijos motociklininkų, suprato, kad laimėti vargu ar pavyks, todėl į varžybas ir neatvyko.

Mūsų šalies kaimynai iš tiesų lenktyniavo šauniai ir laimėjo daugumą prizinių vietų.

Tiesa, 85 kub. cm motociklų klasėje nepralenkiamas buvo Klaipėdos "Kirų" klubo narys Arūnas Gelažninkas. Ant rasis finišą pasiekė Reinis Stepens iš Latvijos "KTM Motosports" klubo, trečiasis - Biržų "Agaro" atstovas Vilius Juodgudis. Rokiškio sporto klubo "Viesulas" narys Deividas Pukėnas finišavo penktas. Iš viso šioje motociklų klasėje startavo 13 lenktynininkų.

125 kub. cm motociklų klasėje nugalėtoju tapo Latvijos "Kros auto" klubo

atstovas Atis Parums. Ant rąją vietą užėmė Ingus Berzins (Latvijos "KTM Motosports" klubas), trečiąją - Liutauras Gelažninkas, atstovavęs Biržų "Agarui". Beje, Liutauras - Arūno, nugalėjusio 85 kub. cm motociklais, brolis. Rokiškietis Artūras Stankevičius finišavo aštuntas, pralenkęs vos du sportininkus.

Labiausiai žiūrovai laukė 750 kub. cm motociklų starto. Šioje klasėje važiavo ir rokiškietis Romas Kišūnas, kartu su Uldžiu Vavere ginę Latvijos Kandalos miesto "3+3" klubo garbę. Nors aistrualių buvo palaidomi gestais ir šūksniais, tačiau pirmame važiavime šiems sportininkams nelabai pasisekė - jie finišavo treči. Užtat ant rame nuo pat pradžių išsiveržė į priekį ir lyderių pozicijų neužleido niekam. Jie ir tapo šių varžybų nugalėtojais. Antri finišavo estai Magi Koit ir Urmas Sugasep, treči - latviai Andis Jurševics ir Janis Laimins.

Beje, paskutiniojo važiavimo metu, šokdami nuo tramplino, vienas kitą kliudė du Latvijos ekipažai. Dviem sportininkams prireikė medikų pagalbos - jie tuoj pat buvo išvežti į Rokiškio ligoninę.

Šuolis.

Pasak Romo Kišūno, vienam sportininkui lūžo ranka.

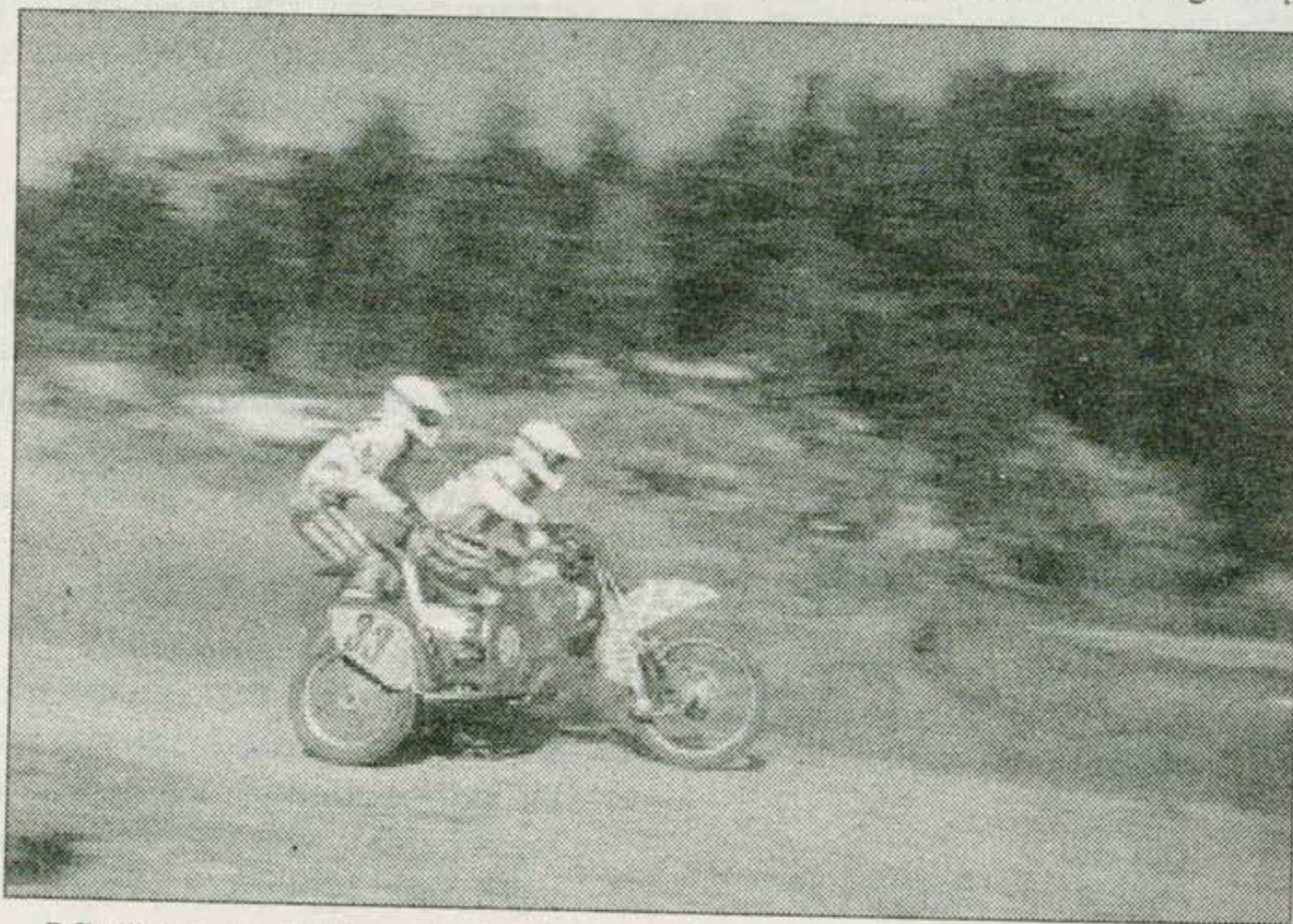
Šias varžybas rėmė individuali K. Vanačo įmonė, parduotuvė "Alijota", rajono savivaldybė, UAB "Čedasai", žemės ūkio bendrovė "Lašai", rajono laikraščio "Rokiškio pragiedruliai" redakcija, draudimo kompanija "Preventa", kavinė "Voveraitė", "Rokitros" bendrovė, rajono kūno kultūros ir sporto centras, V.Čičinsko komercinių paslaugų įmonė, J. Grigonio individuali įmonė, "Rokuvas" bendrovė.

Varžybas organizuoti padėjo "Viesulo" klubo nariai, sportininkai veteranai, draugai. Savo pareigas gerai atliko rajono kelių policijos pareigūnai.

Žiūrovai, įsigiję bilietus, galėjo dalyvauti loterijoje. Jų laukė 11 prizų. Kavos aparatą laimėjo Vilius Valeika, paveikslą - Donaldas Jurgelionis (abu iš Rokiškio), krepšinio kamuolį - Marius Ivanaskas iš Ukmergės, autošampūną - rokiškietis Egidijus Kašponas.

Kitų laimingųjų bilietų turėtojai prizų neatsiėmė. O laimingi bilietai šie: 268744, 268765, 268771, 269073, 269171, 269473 ir 269609. Per savaitę šių bilietų savininkai gali kreiptis į sporto klubą "Viesulas" (Nepriklausomybės a. 10, namas su bokšteliais) ir atsiimti tai, kas priklauso.

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotraukos

Į finišą skuba U.Vavere ir R.Kišūnas.

MINIATIŪROS

KAIP RUDNOSIUKAS NULIŪDO

Kartą Rudnosiukui labai nepasisekė meilėje ir iš to skausmo jis vos neprigėrė, o vakare, parėjęs namo, padegė visus savo eilėraščius ir išmetė pro langą. Kai rytą Rudnosiukas pabudo, jis išgirdo, kad kieme vaikai garsiai skaito brangiausias jo eilutes ir šaiposi.

"Pasirodo, nesudegė", - pagalvojo Rudnosiukas ir nuliūdo. Tada Rudnosiukas nutarė eiti į mišką. Miške linksmi snigo. Ten, ant didžiulio kelmo, jis išvydo gražią mergaitę, paglostė jai galvą ir paklausė;

- Kodėl tau liūdna, kai aplink taip gražiai sninga?

- Aš visą laiką liūdžiu, kai man nesiseka.

- Man irgi nesiseka, bet ar verta dėl to liūdėti?

- O jums ar nebuvo skaudu, kai vaikai šaipėsi iš jūsų eilėraščių?

- Tai kad jie kvaili.

- Kas?

- Eilėraščiai.

- O man jie labai patiko.

- Tai kad jie kvaili, - sumišęs Rudnosiukas ėjo namo ir galvojo, kad sniegas - labai keistas dalykas. Ir eilėraščiai - labai keistas dalykas. Ir dar galvojo apie mergaitę ir kelmą miške, ant kurių labai keistai sninga...

KAIP RUDNOSIUKAS SUSIPYKO SU EŽIU

Rudnosiukas, pasiėmęs "Jaunosios šeimininkės vadovėlį", virė pietums manų košę. Pietums buvo pakviestas Ežys, kuris labai nemėgo vadovėlių. Atėjęs ir pamatęs, kad Rudnosiukas valgyti gamina pagal "Jaunosios šeimininkės vadovėlį", jis baisiai supyko ir sušuko:

- Prisivirei košės, tai pats ir srėbk!

Taip pasakęs, trenkė durimis ir išėjo. Rudnosiukas sukūkčiojo, palinko prie dubenėlio ir tylėdamas srėbė košę.

RUDNOSIUKO PASISAKYMAI

Vieną kartą Rudnosiukas nuėjo į susirinkimą ir pasisakė už tiesą. Kitą kartą prieš melą ir smurtą. Paskui dar kartą pasisakė. Ir Ežis nusivedė, kad šis taip pat pasisakytų. Ir Ežys pasisakė. Visi pasisakė, o Asilas stovėjo užkulisiuose ir viską užsirašinėjo. Tai kas, kad Asilas neturi humoro jausmo, juk yra žmonių, kurie gyvena ir be humoro jausmo. Ir nieko. Nemiršta.

Laura Simanavičiūtė

HOROSKOPAS ŠIAI SAVAITEI

Ožiaragis

Gruodžio 22 - sausio 19 d.

Būsime medicinos ir teisės korifėjai galės važiuoti į užsienį mokytis rėmėjų lėšomis. Jūsų finansinė padėtis bus stabili ir dar labiau sutvirtės realizavus naują verslo sutartį.

Šeimoje įsiviešpataus santarvė ir harmonija.

Vandenis

Sausio 20 - vasario 18 d.

Nors labai sunku, turėsite toliau dirbti ankstesnėje vietoje ir negalvoti apie naują tarnybą. Nevertėtų nei skolintis, nei skolinti pinigų - net žvaigždės negali numatyti, kokia bus jūsų finansinė padėtis ateityje. Įsimylėjėliai turėtų kuo greičiau kelti vestuves.

Žuvis

Vasario 19 - kovo 20 d.

Galite pasiekti didelių verslo laimėjimų, jeigu atkakliai sieksite užsibrėžto tikslo. Nebijokite rizikos, bet ji turi būti protinga. Būsime paaugštinti tarnyboje ir tuo nudžiuginsite savo artimuosius.

Avinas

Kovo 21 - balandžio 19 d.

Sėkmingai realizuosite naują sumanymą. Ateityje didelių dividendų gaus tie, kurie šią savaitę pasirašys sutartį su verslo partneriais. Planetos palankios tiems, kurie ketina įsigyti nekilnojamo turto arba pasistatyti naują namą. Jos taip pat žada laimingą santuoką, kurios neverta atidėti.

Tauras

Balandžio 20 - gegužės 20 d.

Būsime neregėtai aktyvūs. Tai jums padės pasiekti pergalių verslo srityje, palypėti karjeros laiptais ir pagerinti savo finansinę padėtį. Vienas iš jūsų naujųjų partnerių sumanė jus apmauti, bet jums pavyks atskleisti apgaulę, jeigu neprarasite budrumo ir būsite atsargūs.

Dvyniai

Gegužės 21 - birželio 20 d.

Sužinosite, kad būsite paaugštin-

ti tarnyboje ir gausite didesnę algą. Verslininkai ir komersantai išplės savo įmones ir ims darbu naujose srityse.

Vėžys

Birželio 21 - liepos 22 d.

Įvykdysite savo planus, įžengsite į finansinės gerovės etapą. Bet tai pareikalaus didžiulių pastangų ir ryžto. Atpildas už visus vargus bus maloni kelionė į užsienį.

Liūtas

Liepos 23 - rugpjūčio 22 d.

Savo verslo partnerių parama įgyvendinsite senus savo sumanymus. Ypač seksis kūrybiškomis asmenbėms. Sėkmė neaplenks ir švietimo darbuotojų bei turizmo žinovų.

Mergelė

Rugpjūčio 23 - rugsėjo 22 d.

Įveiksite nemažus sunkumus ir rasite kelią į sėkmę. Didelė suma trumpam apmaldys jūsų apetitą, bet pernelyg greit jūs vėl turėsite atnaujinti kovą dėl finansinės gerovės.

Svarstyklės

Rugsėjo 23 - spalio 22 d.

Visa galva pasinersite į darbą. Sudėtingų finansinių klausimų sprendimas pareikalaus daug pastangų. Nemažai jėgų atims ir netikėtai iškilusios problemos verslo srityje.

Skorpionas

Spalio 22 - lapkričio 21 d.

Priartėsite prie svarbaus savo karjeros posūkio. Dabar jus lydi sėkmė, todėl negaiškite laiko ilgiems apmąstymams, ką reikėtų daryti verslo srityje. Veikite greitai ir be dvejonų.

Šaulys

Lapkričio 22 - gruodžio 21 d.

Vėl sustiprinsite savo finansines pozicijas, bet įgrisę kasdieniai reikalai kels nuobodulį. Vis dėlto astrologas pataria negalvoti apie permainas ir dirbti tą patį darbą kaip ir anksčiau.

Anekdotai

Personalo skyriaus vadovas moko jauną tarnautoją:

- Priimant žmogų į darbą reikia žiūrėti į jo nosį, o ne į darbo knygelę.
- Kodėl? - nustemba tarnautojas.
- Nosis iškalbingesnė nei visi knygelės įrašai.

Batsiuovys klausia išminčiaus:

- Ar Jūs laikotės visų patarimų, kuriuos savo knygoje siūlote kitiems?
- Ne, - atsakė išminčius. - Argi tamsta avi visus batus, kuriuos pasiūvi?

Firmos savininkas:

- Jūs dirbdamas valgotė?
- Ne, šefe, aš net valgydamas dirbu.

Aukcione parduodamas garsaus menininko paveikslas. Pradinė kaina nuo 100 tūkstančių išauga iki 400 tūkstančių litų.

Staiga atsидaro durys ir įlekia du uždusę vyriškiai.

Pastoviniuoja, pasiklauso.

- Milijonas!

Aukciono vedėjas, netikėdamas savo ausimis:

- Milijonas - vienas, milijonas - du, milijonas - trys. Parduota!
- Na štai, atviruką jau turime, dabar lekiame ieškoti suvenyro.

IŠ TIKRŲ NUTIKIMŲ SERIJOS

Tik viena "Viagros" tabletė

Apolinaras Butkus pardavė paskutinį maišą miežių ir jau kilo namo, kai prie jo prisigretino gal kokių aštuoniolikos metų jaunuolis. Ant jo žalsvos striukės didelėmis geltonomis raidėmis švietė užrašas "NEW YORK", bet jaunuolis prašneko aukštaitiškai.

- Dėdule, ar problemų su žmonele neturi?

Iš pradžių Apolinaras nustebo, kad prie jo su tokiu klausimu kimba visai nepažįstamas žmogus, bet plati ir, atrodo, nuoširdi jaunuolio šypsena privertė atsakyti.

- Ne, vaikeli. Savo Kastutę jau prieš metus užkasiau...

- O su kaimynėmis?

- Su kaimynėmis? - susimąstė Apolinaras. - Su kaimynėmis pasitaiko. Štai visai neseniai Petrienė grasino visus langus išmalti, kai aš su jos Petru butelaitį dorojau.

- Aš ne apie tai, dėduk, - nutraukė jaunuolis. - Norėjau paklausti, ar dar pavyksta padraugauti su kaimynėmis. Na, kaip jaunystėj.

- Che, che, che, - sukrizeno Apolinaras, supratęs, kur suka nepažįstamas pašnekovas. - Kad jau vinis sulinko...

- O mes ją ištiesinsim, - suspurdo įtikinėti jaunuolis. - Viena "Viagros" tabletė - ir tu vėl jaunas. Amerikoniška, sertifikuota, tokias ir Klintonas, kai Moniką Levinski gundė...

Apolinaras Butkus, žinoma, labai norėjo atjaunėti, todėl už "Viagros" tabletę visai nesiderėjęs sumokėjo 40 litų. Daugoka, pagalvojo. Bet pagunda prisiminti jaunas dieneles buvo stipresnė už valstietišką taupumą.

Dar norėjo paklausti, kada tą tabletę nuryti - prieš valgį ar po, bet jaunuolis jau buvo toli.

Apolinaras dar ilgai stovėjo, turgaus praeivių stumdomas, ir tyrinėjo tabletę. "Nieko, atrodo, ypatingo, - galvojo, - bet kokia jėga joje slypi! Parsinešiu namo, o tada ir jaunystę prisiminsiu".

Jau norėjo Apolinaras Butkus slėpti tabletę kišenėje, bet staiga prisiminė, kad ji kiaura. Gal į piniginę? Bet piniginėje

kažkokios veržlės ir centai - sutrins. O gal geriau iškart į skrandį? Ten tikrai bus saugu.

Kaip tarė, taip ir padarė. Nepraėjo nė dešimt minučių, kai šiaip jau nulinę Apolinaro ūsai staiga užsirietė, o galvoje ėmė kirbėti įvairiausios mintys. Tarsi televizoriaus ekrane ryškėjo amžiną atilsį Kastutės krūtinė, kai dar buvo jauna, storos kaimynės Petrienės blauzdos ir dar velniai žino kas. Ir kuo toliau, tuo labiau tos mintys darėsi įkyresnės. "Nesnausk, Apolinarai, veik!" - kuždėjo kažkoks velniukas.

Pagaliau Apolinaras Butkus pasiryžo. Nužiūrėjęs atokiau stovinčią poniją, jis prislinko ir mandagiai, kaip ir dera gerų tėvų vaikui, pasiteiravo:

- Atleiskite, ponija, ar jūs kartais k?..

Ponia iš pradžių apstulbo, o paskui kad pradės klykti. Tu šioks ir toks, tu nešaštas kaimo jurgis!..

- Net ir paklausti negalima, - suspėjo ištarti Apolinaras ir taip nūrė, kad sustojo tik miesto centre, prie viešbučio.

"Ogi viešbuty tai jau tikrai surasiu, ko man dabar reikia, - sumetė atjaunėjusi Apolinaro galva. - Viešbučiuose visais laikais, visada..."

- Laba diena, - pasisveikino Apolinaras su viešbučio administratore ir, prisiminęs vieną tarptautišką žodį, pridūrė:

- Man reikia sekso.

- Ko? - paklausė administratorė, už Apolinarą vyrėlesnė geru gabalu.

- Sekso.

Administratorė patyrinėjo viešbučio gyventojų sąrašą ir skėstelėjo rankomis:

- Šiuo metu pas mus toks negyvena...

Atjaunėjusios kojos dar ilgai nesustovėjo Apolinarą miesto gatvėmis ir pagaliau atnešė į alaus barą. Ant riestų jo ūsų sužibo balta biržietiška puta...

Pabudo Apolinaras blaivykloje. Ūsai jau buvo nusvirę. Rašydamas protokolą, blaivyklos viršila auklėjo:

- Negražu, Apolinarai Butky! Žmogus metuose, o laigai kaip kumeliokas. Baudą reikės mokėti.

Stasys Varneckas

PRAGIEDRULIAI

Mūsų adresas:

Nepriklausomybės a. 22

4820 Rokiškis

Tel./Faks. 5 13 54

e-mail:

pragiedruliai@post.omnitel.net

Leidėjas UAB "Rokiškio pragiedruliai"

Indeksas 424.

2 spaudos lankai.

Laikraštis leidžiamas

antradieniais ir

penktadieniais

Tiražas 5980 egz.

Redaktorius

Vygandas Pranskūnas

Tel. 51532

Korektorė

Rasa Čižauskienė

Leidybos centras:

Jolita Kaškevičienė,

Robertas Uldukis

Autoriai atsako už pateiktus faktus ir kitą informaciją.

Redakcija už reklamos ir skelbimų turinį neatsako.

Skelbimai ir prenumerata redakcijoje priimami darbo dienomis.

Rokiškio VB
Bibliografijos, informacijos
ir kraštotyros skyrius

*Kas gražu, atsilieps, kas
teisinga, nemirs, nors vande-
nim, kalnais apklotum.*

Vaižgantas

PRAGIEDRULIAI

Nepriklausomas rokiškėnų laikraštis

1998 m. rugsėjo 29 d. antradienis. Nr. 55. Kaina 0,60 Lt.

Penktadienį prie Rokiškio ežero rajono policijos komisariato pareigūnai, kartu su miesto visuomene, paminėjo Lietuvos policijos 80 - metį.

Bene daugiausia per šią šventę "kliuvo" naujam rajono policijos komisarui Stasiui Meliūnui. Mat organizatoriai sumanė jį "pakrikštyti". Komisarui teko išklaudyti keistokos (ir juokingos) priesaikos žodžius, keliolika minučių pabūti angelu (jam buvo uždėti sparnai su taip pat keistokais palinkėjimais), galop nuo pakylos nulti su gėlių puokšte, šluota ir... šlapiam.

Vaizdai iš policijos ir visuomenės šventės - 4 - me puslapyje.

RAJONO GYVENTOJŲ, SVEČIŲ, KOLEKCIONIERIŲ DĖMESIUI

Kviečiame Jus apsilankyti Žemės ūkio banko Rokiškio skyriuje ir įsigyti lietuviškų kolekcinio monetų, išleistų paminėti svarbiems mūsų valstybės gyvenimo įvykiams:

- 10 litų moneta, skirta lietuvių tautos didvyrių S.Dariaus ir S.Girėno skrydžio per Atlantą 60 - osioms metinėms. Pardavimo kaina - 50 Lt;
- 10 litų moneta, skirta Popiežiaus Jono Pauliaus II apsilankymui Lietuvoje. Pardavimo kaina - 50 Lt;
- 50 litų moneta, skirta Sausio 13 - osios kovoms už Lietuvos laisvę atminti. Pardavimo kaina - 80 Lt;
- 50 litų moneta, skirta M.K.Čiurlionio gimimo 120 - osioms metinėms. Pardavimo kaina - 80 Lt.

Laukiame Jūsų mūsų banke!
Kauno g. 7, Rokiškis, tel. 52839, 33499.

"ROKIŠKIO PRAGIEDRULIUS"

dar galima užsiprenumeruoti paskutiniajam šių metų ketvirčiui.

Prenumeratos kaina 1 mėn. - 5 Lt, 3 mėn. - 15 Lt.

Prenumerata priimama bet kuriame pašto skyriuje ir redakcijoje.

Skaitytojams primename, kad mūsų laikraštyje **nemokami: asmeniniai skelbimai, užuojautos, sveikinimai, padėkos.**

Nesigirdama sakau: mano senelis buvo visoje apylinkėje žinomas aludaris. Tais, kai kam šviešiais žiburėliais blyksinčiais, o kai kieno į šuns dienas dedamais, sovietiniais metais žmonėms progų netrūkdavo - kam vardinės, kam vestuvės ar krikštynos - jau ir stovi senelio vienkiemyje užsakovo automobilis ar motociklas. Nepamenu atvejo, kad mums savaitgalį ar moksleivių atostogų metu atvažiavus į kaimą, nebūtų puspėjusios kamaroje alaus statinaitės, nebūtų buvę "apšilusių" svečių, degustuojančių alų ir giriančių aukšinių rankų meistrą. Tiesa, senelis dirbo ir kolūkyje, buvo visų giriamas ir gerbiamas kalvis. Todėl tarp visų svečių dažnai sėdėdavo agronomas, brigadininkas, mechanikas... Mama, senelio marti, pykdavo už tuos "festivalius", todėl senelis, sužinojęs, kada ji atvažiuos, svečių nesikviesdavo. Obuolys, sako, nuo obels netoli terieda, todėl ir aš (nors buvau tada 10 - ties metų), palaikiau mamos pusę, nes tas alkoholis - tikras velnio išmislas - kiek šeimų išskiria, kiek pikto pridaro (nors, tiesą sakant, nieko pikto darant senelio svečių nemačiau). Nutariau pradėti kovą su gėrimu. Aišku, savo sprendimo seneliui nesakiau - būtų nesupratęs...

Vieną karštą vasaros dieną apslampinėjau visas sodybos pakampes ir radau, kad nesunkiai kopėčiomis galima užlipti ant daržinės stogo. Pasidalinau savo atradimu su broliu - šešiamečiu pypliu. Ir jam patiko šalia manęs tysoti ant stogo, prieš saulutę. Guli sau, guli, o kai pabosta gulėti, strykt ant šalia daržinės stovinčios šieno kaugės - kuo ne smagu? Taip ir išdykavom, niekieno neganomi. Tik žiūrime - ogi į kiemą įvirsta "viliukas", o jame - šauni kompanija - kombinezonais apsivilkę, baltai apsitaškę vyrai. Iškelia iš mašinos kažkokius įrankius, statinaite. Tiems vyrukams iš pas-

kos išlenda išsišiepęs senelis. "Na, ką, aludari, padarysi, kaip sutarėm, alaus dukros vestuvėms?" - klausia vienas iš vyrų. "Padarysiu, padarysiu, jei mano alaus tamsta nepabroksys," - šypsosi senelis ir skuba trobon. Vyrai nieko nelaukdami išsilanksto šlangas, nusitiesia jas iki ūkinių pastatų. Tuo tarpu slenkstį jau mina senelis, rankose laikydamas didelį alaus ąsotį. "Prašau, vyrai, vaišinkitės," - kviečia. Mes su broliu, prisiploję prie daržinės sto-

Aludario anūkai

go, labai gerai matome, kas vyksta kieme. Matome, kaip godžiai pasikeisdami vyrai geria alų, pildami po pilną didelį puodelį. "Gardus tavo alus, gaspadoriau", - pagiria kažkuris iš atvykėlių, o senelis švyti kaip jaunas mėnulis. Išgėrę po puodelį alaus, darbininkai skuba prie savo aparatūros, pradeda darbą, purškia, šnypščia aplink, daržinės sienos apsitaško balta mase. "Gal ir gražu", - pagalvoju. Senelis stato ąsotį prie šulinio, šalia padeda puoduką ir vėl grįžta trobon. Man galvon šauna fantastiška mintis, kaip galėčiau kovoti su alkoholio vartojimu. "Paskui mane", - sukomanuoju broliui ir ropščiuosi kopėčiom nuo stogo. Tas lapsi iš paskos. Saugodamiesi, kad niekas nepamatytų, apeinam ūkinius pastatus aplinkiniu keliu, ir mes jau prie šulinio.

Pritupiu, kad nepastebėtų vyrai, liepiu broliui puoduką atnešti iš netoliese esančios kūdros vandens. Tas įvykdo mano paliepimą. Vanduo atsiduria ąsotyje, susimaišo su likusiu alumi. Dar kartą procedūrą pakartojame ir vėl nepastebimi atsiduriame ant stogo. Nuo ten to-

li ir puikiai matosi. Vyručiai negali ilgai iškęsti be alaus - pertraukia darbą ir vėl visi keturi dalinasi puoduku. Keista, nieko nepastebi. Nusiviliu. "Nieko, aš jums dar atskiesiu, matysit, kaip skanu bus," - galvoju. Vėl pradėjus užti įrenginiams, su broliu atsiduriame prie kūdros, puodeliu pasemiu kuo žalesnio, su dumbliais vandens ir pilu į alų. Kokius tris puodelius vožteliu ir kaip niekur nieko nešu padėti "į vietą". Vėl įsikuriame savo stebėjimo bokšte. Neilgai trukus darbininkams išdžiūsta gerklės, parūpsta tas ąsotis su gėrimėliu, tad jie vėl visi draugiškai stumdosi prie jo. Tas žmogelis, kuris senelio prašė padaryti alaus dukros vestuvėms, pūsdamas karštą orą, sriūbteli iš jam ištiesto sklidino puodelio... Sriūbteli dar... "Žalia rūta", - pasako ir spjauna. Kiti trys žiūri, ko tas draugas šposija, gerą daiktą spjaudo. Išdrįsta paragauti pats jauniausias, bet ir tas pasivaipo, pasimaivo ir ištiesia puodelį kitam. "Na, žinote," - išgirstame. Vyrai apsisuka, vėl čiumpa savo įrankius ir - prie darbo. Mes su broliu patenkinti kike name. Neilgai trukus darbas baigtas. Įrankiai skubiai sukraunami į mašiną. Senelis vos spėja prišlepsėti prie sėdančių išvažiuoti darbininkų. "Prašom į vidų, papietausite, alučio atsigersi-te," - kviečia. "Tai ačiū, gaspadoriau, nereikia. Jau atsigėrėm tamstos alaus", - dėkoja vadovas, ir mašinėlė išrieda pro vartus, palikusi nustebusį senelį. Mes paskui spėjame sunaikinti savo įkalčius - išpilame ąsočio turinį ant žolės.

Senelis nedaug kam pasigarsino, kad buvo vienas neaiškus įvykis, kai jo daromo alaus atsisakė. Visi kiti tik gėrė ir gyrė jo alų. O mes su broliuku iki pat senelio mirties neišdavėme paslapties, kodėl kartą jis prarado gero aludario vardą.

MŪSŲ DIENOS - KAIP ŠVENTĖS, ARBA TIKRI FAKTAI SU ŽIUPSNELIU IRONIJOS

ANTPEČIAI

Šiais laikais kone visiems reikia pinigų. Jie, sako, lemia viską. Tačiau kai kam labiau už pinigus vertingesnė garbė.

Vienoje mūsų laikraščio publikacijoje vienas savivaldybės klerkas buvo įvardintas ne vyriausiuoju specialistu, o tik vyresniuoju. Kitas į tokį menką netikslumą gal nebūtų ir dėmesio kreipęs, tačiau šis pasiūšė lyg katinas prieš šunėką. Kodėl, sako, jūs man nuo antpečių vieną žvaigždutę nusegėt? Ar turit tokią teisę? Kolegos gali pagalvoti, kad esu pažemintas pareigose. Negražu, ponai žurnalistai. Aš jums nusiūsiu faksą, kur juodu ant balto parašysiu, kas aš toks. O gal imtis kur kas griežtesnių priemonių? Prašau tuoj pat paneigti neteisingą faktą ir manęs maloniai atsiprašyti...

Žodžiu, besiklausant ilgos (žurnalistams įprastos) tirados, kilo noras tam klerkui suteikti kad ir generolo laipsnį. Kaip sakoma, dėl šventos ramybės. Tačiau mes žvaigždučių nei prisegam, nei nusegam. Tegalin patenkinti garbėtroškos norą - maloniai atsiprašyti. Tiesa, neminėdami pavardės, nes mes taip pat ne iš kelmo spirti - apsidraudžiam. Ką gali žinoti, gal toks atsiprašymas pasirodys ne itin malonus. O tuomet vėl gali tekti klausytis dar ilgesnės (ir nuobodesnės) tirados.

VARNOS

Šis faktelis - panašus į pirmąjį.

Rašėme apie viename miestelyje labai garsiai karksėjusias varnas, kurios per vidurinio mokslo baigimo egzaminus vienai mergaitei sutrukdė (kaip ji buvo numačiusi) gauti patį geriausią įvertinimą. Kompetentingas rajono savivaldybės darbuotojas, papasakojęs šią istoriją, pasak nelaimingos mergaitės motinos, pasirodo, buvo neteisis. Mat, anot jos, skundus dėl netvarkos per egzaminus rašiusi ne ji, bet pilnametė jos dukra. Tie skundai taip paveikė tos mokyklos vadovą, kad jis atsisistatydino. O tos mergaitės motina,

kaip pati prisipažino, dirba toje pačioje mokykloje. Suprantama, kad dirbti dabar, ko gero, ne itin jauku.

Motina po publikacijos labai norėjo mums atvežti parodyti nuskriaustą dukrą ir įrodyti, kad būtent jos atžalėlė skundus į visas instancijas rašiusi. Kai susitarti susitikti nepavyko, motina, kaip ir tikėjomės, pareiškė, jog kreipsis ten, "kur reikia"...

Kaip sakoma, prisikarksėjo...

PASKUTINĖ PENSIJA

Rokiškietis Antanas Gajauskas, gyvenęs UAB "Rokiškio butų ūkis" priklausančiame bute Tyzenhauzo alėjoje 7, kaip ir kiekvieną mėnesį, rugsėjo 23-iąją gavo pensiją. Tokia diena Antanui, suprantama, buvo didelė šventė. Na, o kokia šventė be alkoholio, turbūt retas lietuvis išivaizduoja. Tuo labiau A. Gajauskas, kuris gerė, beje, viską, kas dega.

Šios pensijos aplaistymas Antanui buvo paskutinis. Butė kilus gaisrui, A. Gajauskui išsigelbėti nepavyko.

TUŠTI BUTELIAI

Tuščių butelių rinkimo vėjus lyg ir praėjęs. Anksčiau, jeigu prisimenate, per kokią nors šventę tik spėdavai nusipirkti butelį limonado ar alaus, kai netoliese tuoj pat pamatydavai vaikigalį ar moterėlę, bestovinčius su maišu ir

belaukiančius, kol tą butelį ištuštinsi. Táros supirkėjai dirbo visu pajėgumu. Ir neblogai uždibdavo.

O štai praėjusį šeštadienį, motokroso Uljanavoje metu, nors malšinančių troškulių nestigo, tačiau butelių rinkėjų nesimatė. Stiklinė tara mėtėsi ne tik šalia motokroso trasos, bet ir ant kelio, vedančio į Rokiškį. Automobilių vairuotojams, grįžtantiems iš varžybų, teko demonstruoti panašų į motociklininkų meistriškumą, kad ant butelių neužvažiuotų ir padangų nesupjaustytų.

Ir vis dėlto kai kam tuščias butelis dar praverčia. Tiesa, ne kaip prekė, o kaip... ginklas. Visai neseniai Lašų kaimo gyventojas B.D., pasičiupęs tuščią butelį, to paties kaimo kavinėje juo trinkelėjo vienam rokiškietei per galvą. Efektas, sako, buvęs nemenkas...

VIENIEMS - MUZIKA, KITIEMS - UŽKANDA

Prie UAB "Rokiškio turgus" pasta to iškilo priestatas. Jis dar nebaigtas, todėl į jį įlįsti - vieni juokai. Iš jo kur kas lengviau galima patekti ir į prekybos salę - statinio sienos užstoja nuo pašalinių akių. Vagišiai tuo pasinaudojo ir pavogė dvi automagnetolas - "Philips" ir "Panasonic".

Sriubiškių kaimo gyventoja, vieną ankstų rytą nuėjusi į ganyklą netoli namų, neberado pusantrų metų telyčios. Moteris ją įvertino 1500 litų.

Na, sueitų ir vieni, ir kiti vagiškai į vieną vietą - gerą šventę galėtų surengti. Nebent vieną kitą butelaitį tektų nusipirkti. Kita vertus, jei taip atsitiktų, policijos pareigūnams juos surasti būtų nesunku. Vis dėlto tikėtina, kad nei magnetolų, nei mėsytes grobikai nebeturi - ko gero, tuoj pat pardavė. Dėl šventos ramybės...

Vygandas Pranskūnas
Autoriaus nuotrauka

Pastebėjau įdomų dėsnį: tiek eilinės darbo dienos, tiek savaitgalio rytais pačiame Rokiškio centre, Nepriklausomybės aikštėje, būriuojasi vienas ar keli nedideli vyrų pulkeliai.

Prasideda "jų gyvenimas" - kalbamasi, tariamasi (tiesa, niekas niekur neskuba ir kitų neskubina), pasirenkama tinkama dienos praleidimo taktika ir... būreliai kažkur dingsta...

Nežinojau, ar pavyks įtikinti kurį nors Rokiškio psichiatrijos ligoninės priklausomybių skyriuje besigydančią, kad jo pasakojimas gali būti įdomus ir kitiems.

Pabandžiau. Mano bandymo išdava - šis pasakojimas.

Pažadėjau, kad jo pavardę žinosiu tik aš. "Vadinkite mane tikrąjį vardą, esu Bronius," - prisistatė pagyvenęs tvirtos vyro išvaizdos. Tu riu pasakyti, kad šio vyro nei aš, nei jūs Rokiškio Nepriklausomybės aikštėje nematėme ir, duok Dieve, nepamatysime. Jis ne vietinis, užaugo ir šiuo metu gyvena didesniame mieste nei mūsų. Jam 67 - eri.

Bronius savikritiškas - mano esąs alkohikas, sutinka su medikų išvadomis, kad tai - liga. Bet ši liga - paties žmogaus pasirinkimas, ja neužsikrečiama, kaip vėjaraupiais. Nors... ką gali žinoti, kokį vaidmenį vaidina genai? Dabar, ant savo pragyventų metų kalniuko palypėjęs, Bronius bando apsidairyti ir suvokti savo ligos pradžią. Jis neneigia, kad motinos pavyzdys neturėjo įtakos. Mama, aišku, kaip ir visos mamos, mylėjo, popino savo sūnų, bet jos asmeninis gyvenimas vaikui nebuvo pavyzdys. Tėvo šeimoje nebuvo. Galbūt turėjo įtakos mamos darbas, tiesiogiai susijęs su alkoholio gamyba, galbūt jos silpnokas charakteris - paprasta, neišsilavinusi moteris, iš kaimo pakliuvusi į didesnį miesto kolektyvą, nemokėjo atsispirti gyvenimo pagundoms. Daug gali būti tų "gal", bet mama yra mama, niekam nevalia jos teisti, nors, anot Broniaus, dirbdama ji buvo pripratusi degustuoti gaminamą produkciją ir to blogybe nelaukė.

Bronius prisipažįsta ilgokai klaidžiojęs po gyvenimą. Alkoholis suvaidino didelį vaidmenį jo gyvenime, deja, prager-

tų metų spalvingais pavadinimais nesinorėtų. Veikiausiai tai buvo juoda dėmė jo gyvenime. Pirmąsias taureles išgėrė nesulaukęs pilnametystės. Septyniolikmečiui jaunuoliui netekus vienos rankos pirštų - argi ne tragedija? Visi bendraamžiai jauni, gražūs, o jis - toks pats jaunas ir gražus, bet - kompleksuotas. Atrodė, kur tik benueitų, visi tik ir žiūrį į jo rankas. Šokti norėjosi, merginos rūpėjo, todėl rado išeitį - išgėrė taurelę "dėl drąsos". Tik tuomet su visais į šokių. Truputį apsvaigusiam visai nesvarbu, kiek tų pirštų ant jo rankų, tiesiog apie tai nebegalvoja. Ir tuokart gerai...

Bronius iš gyvenimo laukė daug, sau ir kitiems norėjo įrodyti, kad jis taip pat šį tą reiškia.

Vilniuje baigė technikumą, tapo fotolaborantu. Dirbti grįžo į savo gimtą miestą. Ten išsikovojo vietą po saule, ta-

tališka, kad ištikimai taurelę mėgęs vyras dėl tos nežemiškos moteriškos ryžosi pasikeisti. Pasirodo, galima tiesiog atsikelti ryte ir pagalvoti: "Nebegersiu daugiau, nebenoriu". Ir vykdyti.

Pirmą kartą paragavusį alkoholio sūnų tėvas užuodė. Sūnus tada mokėsi paskutinėje vidurinės mokyklos klasėje. Vaikui griežtai buvo pasakyta apsirengti ir vesti ten, kur girtavo. Bronius nesigėdijo vakare pasibelsti pas nustebusius berniuko klasės draugus tėvus ir būdamas gyvu pavyzdžiu duryse pasirodyti su klausimu: "Žmonės, ar jūs šiems nepilnamečiams mano likimo linkite, jei nesudraudžiate, net paskatinate išgerti?" Sūnui tai buvo į naudą.

Brangiausia, ką pašnekovas mano turįs - šeima. Kiek žmonos pastangų padėta, prašant vyrą gyventi blaiviai, kiek gydyta po ilgų gėrimų, kai sveikata su-

šlubuodavo, kai savižudybė buvo "nors mirk". Ir šeimos

Juoda dėmė

po žinomu, gerbiamu, vertinamu. Pas jį fotografavosi įdomūs žmonės, garsūs aktoriai, ir tai dažnai baigdavosi puotomis. Sutiko Bronius ir savo moterį, su kuria jau daugelį metų kartu. Užauginti vaikai - sūnus ir dukra.

Likimas, atnešęs šaunių ir įtakingų pažinčių, mainais pasiėmė šeimos ramybę ir Broniaus sveikatą. Stikliukas tapo ipročiu. Žmonos įkalbėtas, keitė profesiją, pradėjo dirbti darbininku gamykloje, kad tik toliau nuo pagundų. Bet žinomas fotografas, laikraščio fotokorespondentas, prireikus jo paslaugų, buvo randamas ir namuose. Pinigų šeimai netrūko. Labiausiai baimino mintis - negi sūnus paveldėjo jo genus, negi ir jis bus "minkštai" įkalbamas sėsti prie taurelės? Net juodojo gėrimo periodu persekiojo panaši baimė. Likimas tarsitų būtiną išgirdęs tėvo maldas - sūnus, gana griežtai auklėtas, alkoholio purtos. Dabar Bronius atsikvepia lengviau - sūnui jo dalia negresia. Buvo šviesiau akyse ir mano pašnekovui, kai net dešimt metų negėrė nė lašo. Išivaizduokite - žmogus, diena diena "juodai pilęs", prabunda vieną rytą ir - nė vieno lašo burnon. Net alaus nepaprašo. Tokiu poelgiu Bronius nustebino savo artimuosius: žmoną, uošvius. Šie nežinojo, nė ką manyti, buvo net įtarę absurdišką dalyką - manė, kad atsirado moteris, kurios įtaka tokia fa-

šventes įprasta švęsti be alkoholio, kad tik vyrautų santarvė ir ramybė. Be žmonos, be vaikų pastangų ir gerų norų, Broniaus nuomone, jis būtų visiškai bevalis, galbūt stoviniuotų kur pakampėje ar leistų dienas patvoriais griuvinėdamas. "Brangiausiems žmonėms dažniausiai ir nepadėkoji," - sako vyras.

Kodėl jis čia, šioje ligoninėje? Gydytis rimčiau pasiūlė sūnus, pastebėjęs, jog tėvą vėl traukia stikliukas. Užimantis nemėgęs pareigas, savo gyvenimą puikiai sutvarkęs sūnus, dabar tėvo paklausia: "Ką darai, tėve? Atsipeikėk! Nesielk taip, kad man būtų gėda žmonėms į akis pažiūrėti". Tėvas sūnaus klausia, nes jaučia, kad vienam su savo liga kovoti bus sunku. Pasitiki medikais, jų ir paprašė siuntimo į Rokiškio psichiatrijos ligoninės priklausomybių skyrių. Didžiausią dėkingumą Bronius sakėsi jaučiąs šio skyriaus vedėjai, sesutėms ir visam personalui, kurie, anot jo, dirba nuoširdžiai.

Atsisveikindamas Bronius pasakė: "Gailiuosi viso savo gyvenimo periodo, kurį prageriau, rytais pabudęs mesdavau gerti, vakarais jau galvodavau - ne, nuo rytdienos nebegersiu, šiandien - paskutinis kartas. Širdy gyva kaltė prieš artimuosius - kiek ašarų dėl manęs išlieta, kiek prisikankinta... Bet už savo gyvenimą esi atsakingas pats".

PRO atvira laiką

Rimtu, ironišku ir linksmu žvilgsniu

Žemaitė, Vienuolis, ypač Baltušis mums įkalė į galvą, kad samdinio dalia bjauresnė ir už šuns. Tuo tikėjome. Tačiau, skaitant Marių Katiliškį ir kitus autorius, kurie anksčiau mums buvo neprieinami, ryškėja, kad ir velnias ne toks juodas, kaip būdavo pašomas.

Dabar žemės ūkio darbininkų samdiniais nebevadiname. Gal dėl to, kad literatūra ir oficiali istorija taip suformavo įvaizdį, kad jį perdažyti reikės daug laiko.

Vis dėlto samdiniai buvo, yra ir bus. Turime jų darbą reglamentuojančius teisinius aktus, kuriuos, beje, kaip ir visus kitus, stengiamės apeiti. Tačiau tai jau kita problema - teisinio nihilizmo. Šiame rašinyje norėjau papasakoti apie buvusią samdinę, kuri savo darbdavį prisimena su dėkingumu, o anuos laikus - su nostalgija.

Tos vasaros jai kvepėjo medumi

Ir šią vasarą Kazliškėlio kaimo liepose bei Nemunėlio pievose dūzgė bitės. Tačiau jų dūzgimas Stasei Žukauskienei nebeatrodė toks linksmas, kaip prieš šešiasdešimt metų, kai ji su savoju Petru tarnavo ordinarininkais pas Kazliškėlio poną Zigmantą Rutkauską.

Tačiau apie viską iš eilės.

Ryga - laikinas prieglobstis

Prieš pat Pirmąjį pasaulinį Stasės tėvai, ieškodami laimės ar bėgdami nuo sunkios lietuviškos kasdienybės, įsikūrė Rygoje. Ten Staselė ir gimė. Rygoje tėvams tuo metu buvo nesunku gauti darbo, tačiau, kaizerinei Vokietijai praejus karą, Staselės tėtis mobilizuojamas į caro kariuomenę.

Likusi viena, motina Rygoje ilgai neužsibuvo. Grįžo į gimtąjį Toliūnų kaimą (Pasvalio rajonas). Augino vaikus ir, žinoma, laukė sugrįžtančio vyro, iš kurio jau keleri metai nebuvo jokios žinutės. Ir sulaukė. Juozas pas savo Salomėją ir vaikus grįžo 1920 - aisiais, per Kalėdas. Daugiau kaip šešerius metus vokiečių belaisvio likimas blaškė jį po Europą, kol pagaliau pavyko surasti kelią tėviškėn.

Bet ir tėviškėje tuo metu nebuvo nei pieno upių, nei pyrago krantų. Truputį ūgtelėjusią Stasikę tėvai buvo priversti išleisti į žmones. Trejus metus tarnavo pas Gerkočių ūkininką Šakalį. Čia devyniolikmetė Stasė sutiko savo būsimąjį gyvenimo draugą Petrą Žukauską, tokį pat samdinį, kaip ir ji pati.

Pas Kazliškėlio poną

Jaunai šeimai reikėjo kažkur įsikurti. Didelio pasirinkimo nebuvo, o Kazliškėlio dvarininko Zigmanto Rutkausko pasiūlymas atrodė viliojantis.

- Gyvensite Kazliškėlyje, dirbsite mano ūkyje, atlyginimu neskriausiu, - pasa-

kė ponas Rutkauskas, ir tie jo žodžiai nulėmė tolesnį jaunavedžių gyvenimą.

Tai buvo 1933 - aisiais.

Nemelavo ponas. Dirbti iš tiesų reikėjo, bet jauna šeima, kaip dabar pasakytume, gavo socialines garantijas.

Pasakoja Stasė Žukauskienė:

- Ponas turėjo gražų palivarką su baltomis kolonomis, gal aštuoniasdešimt hektarų žemės ir spirito varyklą. Geras buvo šeimininkas. Neprisimenu, kad jis kada būtų apšaukęs, pikta ir neteisingai išbūręs. O jei ko prireikia, kad ir pinigų, nueini, būdavo, pas poną, nusilenki ir paprašai. Nebuvo atvejo, kad atsakytų. Paskui skolos gražinti nereikalaudavo. Ir širdį gerą turėjo ponas. Kai mano Petras kartą ap-

sirgo, ponas jį ir aplankydamas, ir gardžių valgių atsiųsdavo...

Tą gyvenimo tarpsnį - nuo 1933 - iųjų iki pirmojo rusų atėjimo - Stasė Žukauskienė ir dabar tebelaiiko savo aukso amžiumi. Tada, sako, visos vasaros kvepėjo medumi. Bet laimė nebuvo ilga. 1940 - aisiais nauja valdžia atėmė iš ponų Rutkauskų ir žemę, ir spirito varyklą. Šeši ordinarininkai, tarp jų Žukauskų šeima, liko be aiškios ateities.

Apie savo gerojo pono likimą Stasė Žukauskienė žino nedaug: tik tiek, kad jam nepavyko išvengti Sibiro, kad jo vaikai ir vaikaičiai dabar gyvena kažkur Lenkijoje. O senojo pono atminimas gyvas Kazliškėlyje, jo samdinės Stasės Žukauskienės širdyje.

Kolūkyje širdis neliko

Jaunesnioji Kazliškėlio gyventojų karta Stasė Žukauskienę prisimena kaip darbščią melžėją, kiaulių šėrėją. Bet pati 84 metų senutė mieliau prisimena tuos šešerius metus pas poną Rutkauską. Kolūkiečiai, anot jos, buvo taip pat samdiniai, bet jiems stigo šeimninko gerumo ir rūpesčio. Dabar, kai net kolūkių neliko, visai nebeaišku, į ką kreiptis bėdos valandą. Seniūno Vytauto Spalgeno žinioje keli tūkstančiai žmonių, negi pas kiekvieną atskubės. Ir iš viso, anot senutės, dabar žmonės susvetimėję, nebėra juos jungiančio ryšio, kiekvienas savo daržo žiūri. Didžiausia Stasės Žukauskienės svajonė, kad sugrįžtų anie laikai su gerais ponais ir medumi kvepiančiomis vasaromis, kurias primena kviečiais ir dilgynėmis apžėlusi kapavietė, ant kurios, atrodo, dar taip neseniai puikavosi gerojo pono Rutkausko sūnus.

Stasys Varneckas
Autoriaus nuotrauka